Konal se první muzikantský ples

Choceň - Sálem sokolovny se před časem nesly celých sedm hodin tóny Choceňačky, Mládežnického dechového orchestru, Big bandu a Swing kvartetu. Bohatá tombola a předtančení mažoretek umocnilo spokojenost lidí, a tak se asi určitě dá říci, že všichni odcházeli spokojeni.

Čas příprav

Nápad pořádat Muzikantský ples, kde by se vystřídalo hned několik kapel, vzešel už vlastně vloni v listopadu. Tehdy padl ale snad jen termín akce, i když i ten se později měnil. Musím přiznat, že málokdo věnoval plesu pozornost od úplného začátku. Snad je to také tím, že nikdo z nás nemá s pořádáním podobných akcí dost zkušeností. Teprve když se psal měsíc březen, rozjely se přípravné práce naplno. Den co den vyvstávalo mnoho nevyřešených otazníků hlavně v organizaci, nevěděli jsme ani, jaké soubory na plesu nakonec vystoupí. Vše ale vyřešil čas, jak jinak. Takže když jste poslední březnovou sobotu vcházeli do sokolovny, dýchla na vás taková ta plesová atmosféra. Tombola na správném místě, seznam sponzorů na nástěnce, na všech stolech program plesu. Jen muzikanti do poslední chvíle nacvičovali nástup s mažoretkami, ale sedmá hodina razantně utnula veškeré přípravy a v tu chvíli byli všichni připraveni podat co nejlepší výkon...

Taneční večer

Sobotní odpoledne uteklo neskutečně rychle, vytrhnout se ze spárů času prostě nebylo možné. Stačili jsme ale všechno připravit, i když možná trochu s kapkami potu na čele. Protože se taneční páry trousily do sálu ještě krátce po sedmé, odstartoval náš bubeník slavnostní nástup teprve před čtvrt na osm. Na parketě v tu chvíli stála celá kapela Choceňačka v doprovodu věrných, tentokráte choceňských mažoretek Berušek. Krátké úvodní slovo a přivítání přišlo vzápětí, rychle však vystřídáno taneční sestavou Šly paneňky připravovanou na letošní zájezdy. Kapelu pak čekal nástup na jeviště, kde zazněla známá polka choceňského rodáka Františka Meissnera. Poté naši konferenciéři Petra Malá a Jiří Tauchman definitivně odstartovali zábavu představením kapely, která celou akci vlastně pořádala. Do osmé hodiny Choceňačka zahrála dvě polky, valčík, tango a waltz, zkušení tanečníci z pokročilých lekcí tanečního kurzu tak kromě blues "oprášili" celou standardní sestavu tanců. V repertoáru další kapely, Swing kvartetu pod vedením Antonína Malého, se objevily skladby moderního ražení, tancovat se dalo třeba i na známou Gershwinovu melodii "Somebody Loves Me". Kapely se pak střídaly každou hodinu, dobu příprav a ladění vyplnily mažoretky, pro které bylo jistě velkou ctí na plese vystoupit. Vždyť se jednalo o jejich první produkci před diváky. Do jedenácté večerní patřilo jeviště mládežníkům, nejprve v klasické dechovkové sestavě tak, jak byli posluchači zvyklí z různých koncertů po městě, úderem desáté se však tento orchestr představil i jako Big band. Část muzikantů si vyměnila nástroje a změnil se tak i žánr. Pod taktovkou Františka Šantrůčka zazněl traditionál "Dole u řeky", Big band zavítal i na půdu blues ve skladbách "Osamělá ulice" či "Basin street", vystoupení pak završil skladbou "Take The A Train", ve světě známou jako song orchestru Duke Ellingtona. Pod vedením kapelníka Jiřího Šimka pak do půlnoci vyhrávala opět Choceňačka a tancovat jste mohli třeba i mazurku, dnes už trochu opomíjený tanec. Půlnocí začala volná zábava, přičemž první hodinku vyplnil Swing kvartet, ples pak končila znovu Choceňačka. S úderem druhé hodiny ranní a posunem ručiček ještě o šedesát minut vpřed jsme se loučili s posledními tanečníky. Na nás zbýval úklid a čas na to si říci: "Je po všem, zase za rok!"

Základ k tradici?

Doufám, že jsme prvním Muzikantským plesem položili základ dobré tradice. I když se našlo i několik nedostatků, které do příště určitě odstraníme, z mého pohledu bych chtěl vyjádřit spokojenost nad tím, že se ples vydařil. Mějme na paměti, že se jednalo o první ples, každý začátek je prostě těžký. Z pohledu hlavního pořadatele mě však velice mrzí menší účast, než kterou jsme původně očekávali. I tak ale závěrečné poděkování patří všem tanečníkům a hostům, oceňujeme, že jste nezůstali doma, ale že jste nás přišli podpořit.

KAMIL BUREŠ